

La poesia està de dol

Benjamí Barberà

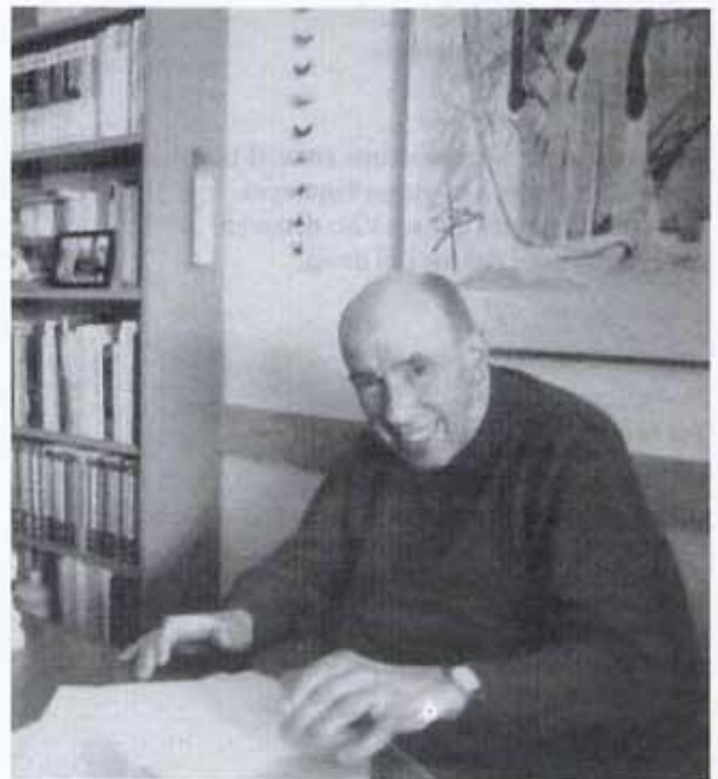
*A voltes,
una tarda qualsevol,
la tendresa s'instal·la a les paraules
i una pluja finíssima
fa esclatar flors als aiguamolls
i créixer gespa als rostos...*

El passat 11 de novembre Miquel Martí i Pol, el poeta de Roda de Ter ens va deixar per sempre. És una pèrdua irreparable per a tots els qui estimem la nostra llengua. Després de suportar des de fa molts anys una greu malaltia se n'ha anat *"allà on el Sol no es desperta, el dia no existeix i la foscor és la reina"* -excel·lent expressió d'una poetissa covarxina molt jove, Natàlia Celestino-. L'ens de Martí i Pol, onsevulga que sigui, ens encoratja a lluitar per la nostra identitat, pel nostre poble i pels valors de la nostra llengua, marginada des de fora i, prou sovint, també des de dins.

Jo no sóc ningú per parlar d'aquest poeta, però no puc estar-me'n de donar-vos uns trets biogràfics molt breus. Malgrat que no hi és entre nosaltres, m'agradaria que el recordéssim per sempre. L'Associació d'Amics de Miquel Martí i Pol ens diu *"com podem parlar de vida viscuda sense que tu siguis al nostre costat"*.

Néix a Roda de Ter el dia 11 de març de 1929, si algú vol tenir una visió elemental de la seua biografia pot llegir *"Qui sóc i per què escriu"* escrita per ell mateix. En qualsevol cas els trets més definitoris són: 1) el seu lligam al poble nadiu, on ha viscut sempre; 2) la seua condició obrera, treballà des dels 14 anys fins als 43 d'escriuent a una fàbrica de tèxtil de la seua localitat; 3) les conseqüències de la seua esclerosi múltiple que contragué pels volts dels anys 1970, malaltia que des d'aleshores li ha impedit de moure's i de parlar amb normalitat; 4) el compromís de Miquel amb la seua classe social i amb el país; 5) la seua dèria, des de jove, a interrogar-se, a esforçar-se per conèixer-se, així com el món que l'envolta, i, finalment, la seua dedicació a la poesia. Pel que fa a la prosa, ell diu que és l'assignatura pendent, malgrat que també s'hi ha dedicat; n'és la prova tot un reguitzell d'articles periodístics, traduccions, narracions i memòries.

Ha estat guardonat en nombroses ocasions: el

Premi de la Crítica, el Premi Ciutat de Barcelona, el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, la Creu de Sant Jordi i un llarg etc.

La seua Poesia l'expressa a través d'un llenguatge directe i assequible. Aconsegueix mantenir el valor poètic dels seus textos amb la tria acurada que fa del lèxic i la recurrència a metàfores i imatges simples, que evoquen sensacions i estats anímics.

Els efectes perversos de l'esclerosi múltiple que patia ens és palesa en "Vint-i-set poemes en tres temps". Heus ací dos fragments:

**Mireu-me bé: sóc l'altre.
coix de dos peus,
sorrut i solitari.
No vinc d'enlloc
i escriu per sobreviure.
Desfaig camins
perquè no sé dreceres.
Reprenc costums.
Si ara pogués, jauria
pels margens clars
amb nois de pell fosca**

**El més difícil, doncs, és sobreviure
amb escates de vidre a les entranyes,**